

Léva és Vidéke

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	4 forint.
Fél évre	2 forint.
Negyed-évre	1 forint.

Egyes szám ára 8 krajczár.

Felelős szerkesztő:

THURNER JÓZSEF.

(Torbágyi)

Szerkesztőség: Kossuth Lajos-utca, 167. sz.

Kiadóhivatal: Kazinczy-utca és Főter sarkán.

Előzetések és hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.

A legrágább kincs.

Azt szokták mondani, hogy az emberiségnek legrágább kincse az egészség. És ez nem üres frázis, nem szóvirág, a melylyel tán egy pillanatra hatni akarunk, hanem a tiszta igazság, a mindenki által észlelhető való. „A kinek egészsége van, annak mindene van.” Ez a tudat megnyugtatólag hat a szegény emberre, a ki sóvár és irigy szemekkel vizsgálja a vagyonos osztályt, eltelve keserű fájdalommal, hogy ő neki szükölködni kell a bőség közepette, — de ha ilyenkor észébe jut, hogy izmaiban erő van, tüdeje ép és jól működik, látása éles, agya helyes gondolkodásra képes és étvágya kitünő, szóval ha érzi, hogy oly egészséges, mint a makk, akkor elenyészik haragja a sors iránt és talán szánakozólag tekint a vagyonosok dúsára, a kik — lehet, épen ezért, hogy mindenképen módjukban áll a sokféle élvezetekkel önmagukat megrönggálni, — kü-

lönöző betegségekkel küzdenek és kisebb-nagyobb nyavalyák szomorú rabjai. Ezek a szegény gazdagok.

Egészségről szólván, csak azért kell első sorban a szegény népre gondolnunk, mivel ezeknek az egészség nemcsak a legrágább, de egyszersmind egyetlen kincsük is. Ezek a gazdag szegények.

A szegényeknek nem adhat az állam vagy a társadalom gazdagságot. Igaz ugyan, hogy egészséget sem adhat, mert ezt az isteni kéz rendeli, de ahhoz már csakugyan hozzájárulhat, sőt hozzá is kell járulnia mind az államnak, mind pedig az ösztársadalomnak, hogy a szegény nép az ő egészségét lehetőleg fenn tarthassa és ápolhassa. Ez a józan ész szerint való fölfogás, ez a szív s a felebaráti szeretet szava.

Nem lehet tagadnunk, hogy az állam ebben az irányban minden lehetőt megtett nálunk, miként azt az országban szerzte föltalálható közegészségi intézményeink is tanúsítják. Persze, ezzel még nem ér-

tünk el odáig, hogy elmondhassuk, miszerint hazánk az „egészségesek csodálatos Eldorádója”, mert az államot is csak véges emberi ész kormányozza, aztán az állam más egyéb tekintetben is súlyos felelősséget visel az egész nemzetért, vagyis édes mindnyájunkért, tehát többfelé oszlik el a gondja. Ez okból nagyon is kívánatos, hogy a társadalom önként ajánlja fel a segítséget és karöltve működjön a közjó érdekében.

Eme észrevételeink onnan erednek, hogy a napokban országos mozgalom indult meg a szegénysorsu tüdőbetegek fölsegítése céljából. Valóban országosnak mondhatjuk, hisz ő felségétől, szeretett királyunktól kezdve a mágnások, tudósok, a jóságos szívű hölgyek s a középosztály különféle tagjai mind kiveszik a részüket ezen humánus mozgalomból s azon buzgólkodnak, hogy megfelelő tőkéhez, azaz közvagyonhoz jutva, valahára nekünk, egyedül álló magyaroknak is mó-

TÁRCZA.

Hulló szirmok.

I.

— Fehér rózsá-tól. —

Busan, zokogva suhan el
Mellettem az őszi szél:
Holdoklásról, elmúlásról
Oly szomorúan regél . . .
Úgy elborul, úgy megfájdul
Szegény, bánatos szivem,
Mert egy édes, bus dallamot
Ság a síró szél nekem.
Bánatos kedves nőtám
Juttatja az eszembe:
„Lehullott a rezgő nyárfá
Ézsztiszni levele” . . .

Oh ne kínozd fájó leltem
E bus dallal őszi szél
S te se susogd szüntelenül
Üzenetét falcél,
Hisz tudjátok ti nagyon jól,
Miert fáj e dal nekem:
Bánatos zenéje mellett,
Bacsuzott el kedvesem:

Oly fájdalmas volt a midőn

Megszorítá kezemet . . .

„Isten veled édes, kedves,

Élünk együtt nem lehet!”

II.

De szeretnék pici,
Kis madárrá válni,
Örökké utánnad,
Feléd szálldogálni:
Hangodat hallani,
Benned gyönyörködni,
Te mellőled ide
Soha visszajönni.

III.

Ha templomban imádkozom
S az oltárra nézek,
Tudod rózsám Isten helyett
Kit látok ott? — Téged! . . .

Hulló csillag.

Meleg augusztusi éjszaka volt . . . A hold egy vékony kis ívvel pihent a horizonton . . . A csillagok myriádjai fényesen ragyogtak . . .

Karöltve mentünk a poros országuton . . . Alig-alig hangzott szavunk . . . Örültünk a jelennek . . . Élveztük egymás közellét . . . Gömbölyü, asszonyos karja ott nyugodott a karomban . . . Apró kis kezét kezemben tartottam . . . Néha-néha ajkamhoz emeltem kis kaesóját . . . A esők vágyva ölelte azt körül . . .

„Milyen szép így együtt lenni . . . Oly boldogak vagyunk! . . .”

Egy csillag futott le az égen . . . a rege szerint egy megszakadt szív bolygó csillaga!

Aztán megálltunk . . . egy hidpárkányra ültünk le . . . Kezembe adta piciny kis kezét . . . és beszélgettünk . . .

„Mily fényes, . . . milyen édes ez az éjszaka . . .”

Egyszerre felkacag . . . kaesóit kirántva kezemből, ujjongva tapsol . . .

— „Mi az?”

„Oly szép volt! . . . egy csillag futott alá az égen, nyomában fényes maradt az iv . . .”

— „Ne kacagj azon, — édes, — az egy élet eltűnt boldogságának a symboluma!”

Tágra nyitotta fényes két szemét . . .

dunkban legyen a tudóvész áldozatainak nagy számát csökkenteni. Honfiumi kötelesség ez annál is inkább, miután Magyarország, sajnos, éppen az az ország, a mely a statisztika kétségbevonhatlan adatai szerint a legtöbb tudóvészest „szolgáltatja” és e mellett éppen Magyarország az egyetlen ország a művelt államok sorában, a melynek még idáig nincs e bajnak enyhítését elősegítő szanatoriuma.

Azonban a mi késik, az még nem mulik.

Mi sem mondhatjuk későnek ezidő szerinti fölbuzdulásunkat, sőt nem is találunk kellő szavakat a nemes szándék dicsőítésére. Azt hisszük, fölösleges fáradság volna a mi közönségünket külön is felhívni, hogy vegye megérdemelt pártfogásába a szegények egészségügyét és hogy adományaival járuljon hozzá a gyűjtésekhez.

A Budapesti Szegénysorsu Tudóvészesekek Szanatorium-Egyesülete, melyet nagynevű Korányi professor alakított meg, immár három év óta több mint 100,000 forintot gyűjtött, a mi azonban sokkal csekélyebb összeg, semhogy a magasztos cél elérésére elégséges volna, éppen ez okból kell tehát érdeklődést látnunk a társadalom részéről, mely már annyi sok esetben megmutatta nagylelkűségét a szenvedőkkel szemben.

H I R E K.

— **A közbejött ünnep miatt a lap szerdán déiben jelenik meg.**

Kiadóhivatal.

— **Küldöttség Augusztá főhercegnőnél.** Erzsébet királyné emlékére emelkedő Örök imádság templomának létesítésére alakult várme-

gyvei bizottságnak küldöttségét, mely báró Révay Smionné sz. Szapári Ilma grófné vezetése alatt ment ki a kis-tapolcsányi főherceglakba f. hó 23-án déli félegy órakerfogadta Augusztá főhercegnasszony. Báró Révayné lendületlen beszéde után a legmellegebb hangon üdvözölte a megye lelkes hölgyeit s a kegyeletlen élt, majd ebédre is meghívta a 15 tagból álló küldöttséget, melynek sorában Báthly László prépost is részt vett.

— **Királyi kitüntetés.** A király Rubinek Gyula vármegyének szülöttjének, a szegediországos mezőgazdasági kiállítás rendezése körül szerzett érdemeinek elismerésül a Ferenc-József rend lovag keresztjét adományozta.

— **A diákok halaja.** A nyitrai főgymnásiumi tanuló ifjuszag vasárnap este az ottani főgymnásiumi ünnep alkalmából fáklýás zenét adott Thurócy Vilmos főispánnak. A főispánt, kinek első sorban köszönhető, hogy a kormány a gymnásiumot százezer forinttal újra építette Fabris Béla tanuló üdvözölte. A főispán válaszában hazaszeretetre buzdította a diákokat, kik később Bende Imre püspököt és Magyar Gábor kegyesrendi provinciáliszt is üdvözölték.

— **Főispáni titkári kinevezés.** A belügyminiszterium ideiglenes vezetésével megbízott miniszterelnök báró Jessenák István m. kir. központi statisztikai hivatali tisztet, főispáni titkárrá nevezte ki és szolgálatáttele Bars megye főispánja mellé osztotta be.

— **Kulisszák mögöl.** Tíz évvel ezelőtt, mikor még nem sima keramit ut vezetett ki a városból, a Malom-utca nyaktörő kövezetén egy fiáker tartott a vasut felé, belsejében egy halvány arcú bánatos fiatalemberrel, ki szenttelen arccal maga elé meregve talán észre sem vette, hogy Seilla és Charibdisz fölött halad. Egészen más kötötte le figyelmét, benső világát. A keserű gondolatoknak százezei cikáztak át fejből a szívébe. Keserű, bánító gondolatok, melyek Korjolánként üzték őt tova a helyről, melyről egy vakmerő pillanatban azt hitte, hogy boldogságának eszményi tündérkertje lesz. Fiatal volt és szeretett! szeretett és remélt a kedvező véletlenek alakulásaiban! Remélt és hitte a jövendő boldogságot. És a mit a jövő adott az családás, keserűség, fájdalom és száműzetés volt. Könyörtelenül kitöltötták a semmi embert a

gazdag kertből, melynek legszebb, légpompásabb virágját óhajtotta magának leszakítani. „Hóhó fiatal ember! szólt gunyos-édeskés hangon a virágszál papája — vagy a mező igénytelen vadvirágai közt keressen magának megfelelő szerény virágot, mit keblére tűzőn vagy igyekedezék feljutni a dicsőség a hir, a rang zenitjére, melynek nagyobb dicsőre talán megkaphatja a gazdag kert legszebb virágát. És a fiatalember ment, ment messze a világra, küzdeni a létért és a jövendő boldogság pálmáigért. És míg küzdött és lassan-lassan a zenith felé emelkedett, a gyötrelmes évek vilhara letörte a fiatal testet—öreggő lett. És maradt tovább a gazdag kertben a legpompásabb virágszál nem pompázni, de hervadni az után a szegény ifju után, akit ő is szeretett. És míg szüzi lelkét a bizonytalanság kétsége ronggyá mardosta, patyolat teste a sir felé hajolt — életfáját a legrémesebb betegség ferge pusztította. Tíz év mult el. A sima keramiton egy boldog pár indul nász-utra. Az egykori szegény semmi ember és a legpompásabb virágszál, mely díszül adatott a dicsőség, a hir és a rang zenithjén álló férfikebelnek. Az egymáshoz simuló boldog párral rohan díszes hintó. Rohan, száguld mint az idő rohant fejük felett! Nem lesznek ezek igazi boldogok soha. Míg egymásért küzdöttek és szenvedtek, elvesztették a boldogsághoz szükséges két legfőbb kincsét az ifjúságot és az egészséget! De hát a böles szűlő fej szerint a boldog házassághoz nem ezek kellene hanem a dicsőség a hir és a rang...

— **Hymen.** Ortmann Fidél az első magyar általános biztosító társaság lévai főkönyvelője hétfőn esküdött örök hűséget Jánossy Józsa kassasszonynak özv. Jánossy Lajosné leányának. A házasságtörténel mint tanúk Faragó Samu titkár és Bilesek József alkapitány szerepeltek.

— **Egyházi hir.** A nemrég Lévára kiküldött Tornyai János segédlelkész az erdélyi egyházmegyébe visszalépven, helyébe Hidráról Hólbl Antal lett lévai kaplanná kinevezve.

— **Színház.** Mint már előre is jelentettük Fekete Miksa színházigazgató, ki jelenleg Kis-ujszálláson működik, a hét végén megérkezik társulatával hozzánk és a jövő hét elején az Oroszlán fogadó nagytermében felállított színpadon meg is kezdi egyenlőre 12 sorozatból álló előadásait. Hiszszük hogy a lévai közönség, melynek az intelligens szorakozásra csak ritkán és kevés alkalma nyílik pártfogásába veszi a derék színtársulatot, mely a mellett hogy a vidék egyik legjobb társulata, szépen összeállított programja valóban élvezetes estékkel kecsget. Szalkai Béla titkár már pár napóta városunkban időzik, hogy a színtársulat utját egyelengesse és a bérletekre előjegyzéseket vegyen fel. Bérletárak: 12 előadásra I. rendű hely 10 frt. II.-od rendű hely 8 frt. Tisztviselők és hivatalnokok, ha nagyobb számal jelentkeznek külön kedvezményben részesülnek. A színtársulatot ajánljuk közönségünk figyelmébe és pártfogásába.

— **Változás az urad. tisztikarban.** Holecz Béla míxpródi gazdasági gyakornok az uradalomtól eltávozáván, helyébe Kotzab Vilmos végzett gazdasz lett gazd. gyakornokká kinevezve.

— **A lévai új postafőnök.** Mint megbízható forrásból értesülünk a lévai posta-és távirtda hivatal főnöki állása, melynek teendői majd felesztendő óta helyettesítés által lettek elvégezve, a napokban kinevezéssel betöltetik.

Majd feltekint az égre . . . s kutatva nézi végig a csillagokat.

Vajon melyik a mi csillagunk?

— „Válassz magadnak egyet — édes.”

Örült, mint egy gyermek. . . . Nézte őket. . . . Ez halvány . . . ez nagyon fényes . . . ez nagyon kiesi . . . ez tulságos nagy. . . . Végre örömmel kiált fel:

„Meg van!” — S rámutat egy zöldes-vörös fényben égő piciny csillagra. . . . „Ez oly egyedül áll. . . . mint mi, itt távol az életünk színétől. . . . Ez a mi csillagunk!”

— „Ez hát a mi csillagunk. . . .”

Ezt a csillagot néztük aztán . . . gyönyörködtünk benne. . . .

Egyszerre vibrálni kezd a csillag. . . . Reszketni kezd a fénye. . . . Azután pedig örült irammal egy íven elrohan a végtelenbe. . . . Fájdalmas sóhaj szakadt fel mind a kettőnk kebléből. . . .

— „Hát ezen kacagsz-e, — édes?”

— „Nem! — Ez fáj!”

Lehangolva mentünk visszafelé. . . .

Odahaza az asztalon találtam a fegyvergyakorlatra behívó leveletem. . . . Elkészve jött. . . . Összemáskálta a postával egész Magyarországot, . . . minden helyet, ahol

akkor megfordultam. . . . Másnap reggel el kellett utaznom. — a nélkül, hogy láttam volna őt. . . . S az a csillag, . . . az olyan igaz volt. . . . Soha nem láttuk viszont egymást. . . .

Alb.

Gondolatok.

A férfi szerelmének alapja az önzés, a nő szerelméé maga — a szerelem.

Ha megismernéd a férfiszív világát, megborzadna árthatlan lelked. Mennyi, vad indulat közt él ott a szerelem. A kis Amor démonok társaságába jutott, akik felett korlátlanul forgatja a hatalom jogarát.

Olyik ember szíve bukktapló. Egy véletlenül feléje pattanó kis szikráról is láng-ra lobban.

Szokszor a világrendszer összes napjai sem elegendők szívünkről a borút, a sötétséget eloszlatni.

De kedvesünk szemének egy pillantása elég!

Csokrot nyújtunk a tisztelt nőnek és egy szál virágot a szeretetnek.

Az új posta főnök Tuma Pál nagy-tapolcsányi posta- és táviró főtiszt, ottani postafőnök fiesz.

Hivatalbalépés. Eckert Elek az új pénzügyigazgató, kinek kinevezetéséről mint bizonyosról már ezeltől 3 és fél honappal megemlékeztünk, e hó elején foglalja el hivatalát. Az új pénzügyigazgató pár nappal előbb itt volt hogy magát tisztviselőtársainak bemutassa.

Szerencse a szerencsetlenségben. A olyó hó 25-iki vihar majdnem emberáldozatot követelt. Gyamatlanul kocogott hazafelé a lévai vasútiállomásra, hova répát fuvarozott, Janosó Mihály garam-kelecsényi parasztember, a midőn az útmenti nyárfák közel az erős szél egyet kidöntött úgy, hogy a száraz fatörzs egész hosszában Janosó szekerébe illett, hogy a közét esett. A lovak megállottak, a szegény ember pedig halál-sápadtan ült helyén. Balkarját horzsolta csak jelentéktelenül a fa, mely, ha esetleg találja, menten összezuhan. Közben dolgozó uradalmi munkások siettek segítségére, leemelték szekeréről a törzset és így a még mindig jégt ember tovább mehett.

Az új bünvádi perrendtartás a jövő évben lép életbe. Ez a törvény gyökeresen megváltoztatja az igazságszolgáltatás egy részét s a mellett, hogy az esküdtszék hatáskörét kiterjeszti, így eddig nálunk ismeretlen intézményt honosít meg. Ez az ügyészi megbízottak intézménye. Az új bünvádi eljárás ugyanis a kir. járásbírósnál is életbelépteti a vádhatóság intézményét, melynek fogva az államhatalom itt is képviselve lesz. Eddig a járásbírósgoknál nem volt közzéd, csak magánvád, tehát az ügyészség nem is vett részt az ottani tárgyalásokon. Az ügyészség a most megnövekedő munkát nem végezheti el, tehát a törvény ügyészi megbízottakról gondoskodik, a kik a kozvadat képviselik. Ezek a megbízottak lehetnek ügyvédek, törvényszéki jegyzők, aljegyzők, joggyakorlók vagy jogvégzett egyének, a kik ezért tisztelet díjat kapnak. A törvény azon rendelkezését különben, hogy a bírósági alkalmazottak ily ügyészi minőségben szerepeljenek, az igazságügyi kormány valoszinűleg hatályon kívül helyezi s csak ügyvédeket biz meg a járásbírószágok előtti való ügyészi teendőkkel, kik ezért 100—150 ft tiszteletdíjat kapnak. Ploész Sándor igazságügyminiszter e tárgyban nyilatkozatételre szólította fel az ügyészségeket, melyek már nagyjórészt őt is terjesztették véleményeiket.

Nyugdíjazás. A barsvármegyei községi és körjegyzői nyugdíjválasztmány f. hó 27-én tartott ülésében Traeger Samu főközevevényi nyugalmoba vonult körjegyzőnek nyugdíját évi 324 ftban állapította meg.

A felekezeti tanítók állása. A felekezeti iskolák tanítóira névze érvendestes és megnyugtató elvi határozatot hozott legutóbb Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszter, aki ezzel is kímeltatta, hogy mennyire szívén hordja a tanítás érdekét. Egy vidéki felekezeti iskolát az egyházi hatóság megszüntetett s a tanítót minden kárpótlás nélkül elbocsátotta. A tanító e kíméletlen eljárás ellen kérvény intézett a kultuszminiszterhez, aki erre a következő humáns határozatot hozta: "A felekezeti iskolát fenntartó hitközség iskolája tényleges beszüntetésétől kezdődően az alkalmazva volt tanító részére egy évi teljes össztelményét változatlanul kiszolgáltatni tartozik. Egy éven túl terjedő időre pedig addig, míg az elbocsátott tanító a megszüntett állomást javadalmának megfelelően díjazott újabb állomást nem nyert, részére a felekezet pénzárából legalább oly összeg járuléka biztosítandó, amennyi szolgáltatási évi arányához képest a tanítót nyugdíjképpen megilletné. Azon esetben pedig, ha a hitközség idő folytán a felekezeti iskoláját újból felállítaná, a tanítónak elhagyott állomáshoz való joga újból féléled, bárhol volna is alkalmazva, kivánására a multhan élvett illetményekkel oda visszahelyezendő.

A lévai keresk. itjak folyó hó 29-én megtartott közgyűlésén a tisztikar a következő képen alakult meg. Amstetter Imre elnök, Braun Gyula alelnök, Nyitrai Miksa titkár, Schönstein Henrik pénztárnok, Márkus József jegyző, Heksch Sándor könyvtárnok, választmányi rendes tagokká: Hochberger József, Kovács Jenő, Skopál Nihály, Neufeld Samu, Sinkó Armin és Schram Ede Póttagokul: Pach Rezső és Fried Gyula.

Cirkusz Léván. Smaha János igazgató milovagló társulatával Lévára jött és a Gyepetérén ütött tanyát. Az egészen újonnan épített és kényelmesen berendezett fedett és fittott lovarda nagy személyzettel naponta igen változatos és szép programot ad elő. Vasárnap zsufozásig megtelt a lovarda úgy hogy már jegyet ki nem adhattak. Holnap esütőtörtökön a városi szegény alap javára fog előadást tartatni, mely bizonyára ismét nagyszánu közönséget fog vonzani.

Vasuti előmunkálati engedély. Gábor Ignác és Lee Arthur mérnökök budapesti lakosoknak a kereskedelmügyi miniszter a zsitvavölgyi helyi érdekű vasut „Zsitvafödém” állomásától Hull érintésével Füssig, esetleg ugyanecek „Zsitva Födém” állomástól vagy Hull, Rendve és Szencse községek irányában Füssig vezetődel keskeny vágányu, gözmozdonyos h. e. vasutvonalra egy évre az előmunkálati engedélyt megdta és a vármegyét felhívta hogy nevezett engedélyeket e részbeni működéseiknél a netán szükséges hatósági támogatásban részesítse.

SZERKESZŐI ÜZENETEK.

Fehér rózs. A második eszokor szebb az elsőnél. És sokkal illatosabb. Örömmel közöljük egytől-egyig. Boldog az, ki megérti a rózsát illatát és a csalogány dalát. Boldogabb az, kinek a rózsát illatát szörjja és a legszeretettebb szív dalát küldi. Lám kedves is feltétlenül bizik benne, hogy „Ó” megérti a vágó sóhaj? Meg kell értenie! Különben nem érdemelné meg, hogy a legedesebb szív egy néma dobbanása is az övé legyen! Kedves leveleiben a kérdés nem volt szerénytelen, sőt igen indokolt s mi sietünk is annak eleget tenni, hogy az az „egy valaki” (de öpen csak egy) ne kárhozzék soká a bizonytalanság útvesztőiben. A szerdemi aranyos istenképe vezérelje kegyeteket tovább is! A siker boldogsága a mi örömünk!

Sz-i E-th. Lakonikus stílusban tartott levele nem a szerkesztőt, hanem mint kellett a címzettet találta meg. A címzett véleménye a következő: A levél írója fullant akkor, midőn igazmondónak ohajt látszani; tévedésben van, mikor azt hiszi, ismerős a körülményekkel; követel, midőn csak a kérdésnek volna helye és végre bár tudja, hogy ismeretlen kéztől eredő és névtelen levelekre érdemleges választ nem adjuk, azt írja: „ne igyekezzék soká meg tudni ki vagyok, úgy sem sikerülne.” Mi akar ez lenni? A farsangi tréfának nem érkeztél még el az idejük. Vagy az önmagára szabott számkivetést ilyen szellemi légtornászattal akarja megrovidíteni? A szerkesztő és a címzett sejt, s i s e r i a levél írójának kiletét és csak egyedül ez az ok készteti őket arra, hogy a költeményre bírálatot, véleményt mondjanak. Ime! A vers torzszülötté, valódi fin do snede szívnek, melyben sem igazi hit, sem igazi remény, sem igazi szeretet nincsen! Ahol együtt lakik az imádság az istenkáromlással, az ékes mezebe öltözött bűn a rongyos ruhájú erényvel. Egy torzszülött az, mely mire megtanult beszélni, az ottár előtt káromlásba tör ki és a bűn örvénye között mákat zengedez! A mellett hál alakja is visszatetsző, a negyedik versszakasz harmadik sorában a láb hosszabb egy mankóval. Ez zörgő, kopogó, borzasztóan és disgustál akkor is, ha a belalak kirovó hangja nem bántans is. — Lehet azonban, hogy e vélemény azért ütött ki kogydre és versére névze oly hatul, mert kollektívén érzetet kellett a bírálókban a fentebb vázolt levél hangja, mint a milyennek szokva nem vagyunk. Tehát le az árcael kedves hölgy. Bizalma bennünk is enyhébb hangú hurokat fog tán rogzésbe hozni. — **Joubert.** A tárcarovat annyit felő van elgérve, hogy az önére hamarosan sor nem kerülhet úgy pedig aktualitásánál fogva értékét vesztí. Egyébként szivesen látjuk. — **Alár.** Mások kevesebb pontot és több történetet kérünk. Ezt tanulság végett közöljük.

HIRDETÉSEK.

987/1899.

III.

Árverési hirdetmény kivonata.

A lévai kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Hamburger József végrehajthatónak ifj. Brányi Károly végrehajthatást szenvedő elleni 50 ft tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajthatási ügyében az ar-maróthi kir. törvényszék a lévai kir. járásbírószág területén lévő Szódó község határán fekvő, a szódói 218 sz. tjkvben A + 1. soroz. alatt felvett s végrehajthatást szenvedő nevére irt ingatlanaira az árverést 550 ftban ezenel megállapított kikéltásti árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanra az 1899. évi november hó 16-ik napján délelőtt 9. órakor Szódó község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltásti áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át vagyis 55 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikéltést kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván, 1899. évi augusztus hó 29. napján.

A lévai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság Pogány Virgil kir. jbiró helyett

Dr. Tejfalussy
kir. albiró

! ! Disznóvésznel a legellentállóbb ! !

TISZTA VÉRÜ BERCKSCHIER

2 hónapos malaczkok

darabja 15 frtért kaphatók :

BÁRÓ NYÁRY BÉLA

Hont-Varsányi gazdaságában.

Hirdetések

felvételnek

a kiadóhivatalban.

Eljegyzési és esketési jelentések

Mulatsági meghívók,

tánczrendek, névjegyek,

megrendelhetők

a kiadóhivatalban.

KOCKASZÁM

60

A

4

1

7

8

BULLA ESZTER